GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 38

w Sobotę dnia 10. Maia Roku 1800.

z Berlina d. 6. Maia.

J. O. Xiąże Radziwił wyiechał tu ztąd do Lipska. Dnia 3. Maia zaczął noſić Dwor Królewſki żałobę, z przyczyny śmierci N. Landgrafowey Heſſen-Kaſſelſkiey, która trwać będzie przez 8. dni. Dnia 4. spuszczono po północy, w naywiększey cichości, ſtosownie do rozkazow zmarłey Landgrafowey, ciało iey do grobu królewſkiego.

z Paryża d. 22. Kwiet.

Rząd ogłoſił wszyſtkie pisma ściągaiące ſię do umowy zawartey względem opuszczenia Egyptu, z których umieszczamy naſtępuiący wyiątek: „Kommiſſarze Dessaix i Poussielgues życzyli sobie traktować nayprzod z Sidneiem Schmidt, kładąc za naypierwszy warunek przywrocenie zupełnie wszyſtkich ſtosunkow, iakie między Portą i Francyą przed woyną zachodziły. Sidney Schmidt odpowiedział, iż ten warunek nie może bydź umieszczony w ninieyszey umowie, która tylko iako krok do zupełnego pokoiu uważaną bydź muſi. Sidney ułożył potem sam niektóre propozycye, które poſłano do Wielkiego Wezyra, i w których między innemi o francuzkiey armii mowi, iż ſię nie znayduie w przypadku kapitulacyi, iż iey oręż należy do niey, że powinna opuścić Egypt bez przeszkody, i że iey potrzeba dać pomoc do przewiezienia iey do portow francuzkich i t. d."

„Francuzcy kommiſſarze żądali potem zapewnienia francuzkiey Rzplitey greckich wysp i Malty przez Anglią i Portę przynaymniey podczas woyny, oraz oddania na powrot zawoiowanych wysp, dopominali ſię uchylenia aliansu potroynego między Anglią, Roſſyą i Portą, ponieważ ten punkt ściſły ma związek z opuszczeniem Egyptu. Sidney przekładał im, iż do tego potrzebaby wprzod pełnomocnikow wszyſtkich 3 potencyow. Kommiſſarze chcieli udać ſię do obozu tureckiego w El-Arisch, lecz wſtrzymali ſię, dowiedziawszy ſię o popełnionych tam okrucieńſtwach. Sidney Schmidt nawet nie przyrzekał im żadnego beſpieczeńſtwa, a zatem negocyacya tylko przez niego dziać ſię muſiała. W tym samym czaſie otrzymał Kleber wiadomość o przybyciu Buonaparta do Francyi, spodziewaiąc ſię prędkiey odmiany w Francyi przybycia poſiłkow lub przynaymniey rozkazow dalszych. Tu nalegał Sidney na Klebera, aby przeſtał na samym tylko opuszczeniu Egyptu, oświadczywszy mu przytym, iż iako żołnierz nie może pozwolić, aby armia francuzka po opuszczeniu Egyptu udać ſię mogła bez przeszkody na każde inne mieysce, i attakować tam inne armie, gdyż w tym względzie byłaby szkodliwsza gdzieindziey, niż w Egypcie. Nakoniec powiedział, iż trzyma ſię swego przyrzeczenia względem przewiezienia armii do portow francuzkich. Zapewniał, iż zaſłużył sobie na to, że potrafił nakłonić Turkow do poſtępku sprzeciwiaiącego ſię ich zwyczaiom. Reszta osnowy tych papierow nie ieſt ważna. Jeszcze dnia 9. Stycznia wy-

dał Sidney Schmidt rozkaz, aby nie przeszkadzano francuzkim mędrcom, artystom, wypłynąć z Alexandryi."

Minister policyi wydał rozkaz, aby emigranci, którzy do Francyi powrocili, i przed dniem 25. Grudnia o swoie wykreślenie nie dopraszali się, opuścili Paryż w przeciągu 3 dni, a kray francuzki w przeciągu 2 dekadow pod karą deportacyi.

Dochodzono rozmaitemi sposobami przyczyn rewolucyi francuzkiey: iedni przypisywali ią protestantyzmowi; drudzy zaniedbaniu etykiety, a inni czytaniu Don Quichotta, który okrywszy śmieszną postacią piękne ustawy rycerstwa, wzbudził wzgardę i sprowadził zniszczenie szlachectwa. Lecz nikt ieszcze nie powiedział, iż pierwszą przyczyną rewolucyi był list Pana Rousseau pisany do marszałkowy Luxemburg, w którym iey donosi o swych 5 dzieciach oddanych do szpitała podrzutkow. Potrzeba mieć tak bystry wzrok, iak gazeta francuzka, aby zoczyć stosunek między rzeczami zdawaiącemi się bydź tak bardzo odległemi. (L'ami des loix.)

z Paryża d. 25. Kwiet.

Woyna we Włoszech w zupełnym iest biegu. Z tym wszystkiém nasz rząd nie ogłosił ieszcze żadnych urzędowych raportow od generała Masseny. Prywatne tylko doniesienia mowią, iż generał Melas attakował dnia 6. osobiście stanowisko Bocchetta w 18,000 ludzi, lecz miał bydź odpartym z znaczną stratą. 12,000 Austryakow opanowało Monteleseno, Sawonę i Vado. Woyska francuzkie uciekły do cytadeli Sawony. Dnia 8. odciął Massena nieprzyiacielską dywizyą w Sawonie, zabrawszy 2700 niewolnikow, między któremi znayduie się generał Lübi, i ścigał nieprzyiaciela w iego ucieczce. Z Grenoble donoszą, iż generał Valette odzyskał gorę Cenis, opanował Suzę i zabrał 600 niewolnikow. Także generał Liebault i Blamont odparli Austryakow, i odebrali na powrot stanowisko Exiles. Wszystkie te wiadomości potrzebuią ieszcze urzędowego potwierdzenia.

Z Dijon donoszą, pod dniem 20. t. m. iż przybył tam kuryer nadzwyczayny z doniesieniem, iż ekwipaże pierwszego Konsula dnia 17. z Paryża wyszły, i głoszą tu, iż spodziewać się należy co godzinę wyiazdu Buonaparta. Między generałami Berthier i Moreau panuie dobre porozumienie się, po którym spodziewamy się naylepszych skutkow w teraźnieyszey kampanii. Twierdzą, że Austryacy wolą raczey pilnować swoich stanowisk nad Renem, i czekać w nich Francuzow, niż przeprawić się przez tę rzekę. Z resztą mowią tu powszechnie; iż kampania teraźnieysza będzie decyduiącą z przyczyny nieczynności Moskalow.

Rząd przeznaczyć miał wyspy Hieriskie pod Toulonem dla armii Egypskiey, końcem odprawienia tam kwarantany. Dowiaduiemy się, że do Toulonu zawinęła fregata, na którey znayduie się 350 żołnierzow armii Egypskiey, i ieden adiutant generała Kleber. Zdaie się, iż Malta będzie musiała poddać się wkrotce.

Tuteyszy Prefekt wydał dnia 21. następuiącą rezolucyą:

„Ponieważ Obywatelka Dupré Geneste, małżonka Obywatela Lachesé, bywszego Rezydenta francuzkiey Rzpltey w Wenecyi dopraszała się o zezwolenie na spalenie ciała swego młodego syna, który dnia 20. Kwietnia umarł, i gdy Prefekt departamentu Sekwany rozważył, iż ostatnia troskliwość i przysługa okazana zwłokom ludzkim pobożną iest czynnością, którey sposobu i wykonywania władza publiczna przepisywać nie może bez obrażenia wolności zdań, przeto nadaię Obywatelce Duprę Geneste pozwolenie spalenia ciała swego

zmarłego syna. Ten pogrzebowy obrządek odprawi się za miastem w przytomności agenta municypalnego i dozorcy pogrzebow. Potém donieść musi wspomniona Obywatelka Burmistrzowi pierwszego wydziału, iż zwłoki zostały spalone, i popioły iego zebrane."

(podp.) Frochot.

Dopiero dziś dowiaduiemy się, iż ieszcze dnia 16. generał Mack wyiechał nagle z Paryża.

Związek i zgoda, iaką widziano między kommendą generalną, i administracyą armii pod rozkazami Arcy - Xiążęcia Karola nie panuie teraz pod generałem Kray. Lehrbach, minister armii chce mieć wielki wpływ nawet do obrotow woiennych, gdy tymczasem Kray zazdrosny będąc swoich praw, iest tak żywy, iak Lerbach, i chce rozkazywać, co iest znakiem nieporozumienia się.

Wielu oficyerow służących dawniey w armii Szuanow udali się do armii rezerwowey.

Konsul Buonaparte wykryślił blisko 300 osob z listy emigrantow, między ktoremi znayduią się także generałowie Valence i Lafaiette. Z tego powodu dodaie l'ami des loix, iż ten, ktorego potężna ręka zwrociła rewolucyą do iey pierwszych zasad, winien był mężom, ktorzy iey stali się pierwszemi tworzycielami i pierwszą ofiarą, oddać sprawiedliwość i wolność, ktorą z tak wielkim entuzyazmem ogłosili. Oby odwołanie tych szlachetnych zbiegow zgromadziło około rządu wszystkich Francuzow udzielaiących w roku 1789 swoie dobroczynne i wspaniałe wyobrażenia.

z Bruxelli d. 25. Kwiet.

Otrzymaliśmy tu kopią listu pisanego przez generała Mack w Paryżu do ministra woiennego Carnot, w którym nalega o iak nayprędsze uwolnienie siebie. Żaląc się na pewnych urzędnikow, którzy częścią bez wiadomości pierwszego Konsula, częścią przez fałszywe obietnice odiazd iego zwłaczali, mowi między innemi, co następuie:

„Te osoby byłyby mnie kazały zamordować w zamku Dijon, gdyby sprawiedliwość i miłość ludzkości pierwszego Konsula nie były mnie uwolniły. Jego szlachetne sentymenta rozciągały się ieszcze daley. Nie byłby mnie wezwał do Paryża, gdyby nie było iego zamiarem, zezwolić na moią prośbę względem powrotu do moiey oyczyzny, którą mu z samego więzienia przesłałem. Wszystko okazywało mi, iż pierwszy Konsul uwolni mnie z niewoli, skoro tylko z nim odprawię pewną rozmowę, o którą nie prosiłem, i po którey pierwszy Konsul zapewne spodziewał się, iż bydź może małym środkiem do pokoiu."

„Ta rozmowa nastąpiła między nami, i w kilka dni miałem iuż wyiechać. Ale ah! nie musiałem bydź szczęśliwy, i nie musiałem podobać się podczas tey rozmowy, nie dla tego, abym dał iakową przyczynę do wzbudzenia podeyrzenia, iż nie chcę przyłożyć się do przywrocenia pokoiu z moią oyczyzną, lecz dla tego, iż się oświadczyłem szczerze względem środkow mogących przywrócić tenże pokoy. Nie rozważono zapewne, iż stan pośrednictwa w pogodzeniu woiuiących potencyow wymaga dwoiakiego ięzyka, i że ten, który przeciw Francuzom sprawy Anglikow broni, nie może bydź uważany ich stronnikiem, albowiem szczery pośrednik pokoiu broniłby sprawy Francuzow przeciw Anglikom albo ich sprzymierzeńcom, gdyby z niemi o ich sprawie mowił."

„Obywatelu Ministrze! Proszę WcPana, niech to nie zdaie mu się bydź rzeczą osobliwą, iż do niego o takowych szczegołach mowię. Alboż WcPan rozumiesz, iż one nie należą do moiey sprawy? Ah! należą i bardzo należą, ponieważ w pierwszych dniach po moiey rozmowie wszystko się odmieniło. Zamiast pozwo-

lenia na odiazd, kazano odnowić propozycyą zamiany podaną pewnemu rządowi, który po moim iuż aresztowaniu w Medyolanie nie zerwał ieszcze pokoiu z francuzką Rzplitą, chociaż wiedziano dobrze, iż ta propozycya odrzuconą zostanie i odrzuconą bydź musi, gdy tymczasem oddać należy temu rządowi sprawiedliwość, iż niezdatnym iest do popełnienia nieprzyzwoitości." i t. d.

z Strażburga d. 21. Kwiet.

Głowna kwatera armii reńskiey przybyła do Kolmaru, i słychać, iż wkrotce tu przybędzie. Głowna kwatera generała St. Cyr znayduie się w Obernheim. Donoszą z Chambery pod dniem 12. t. m., iż woyska z Grenoble, Lugdunu, i innych fortec maszeruią do gory Cenis z licznemi korpusami gwardyow narodowych.

z Szwaycaryi d. 24. Kwiet.

Wiadomość o rozpuszczeniu ciała prawodawczego nie potwierdziła się; tyle iednak pewno iest, iż panuie w nim wielkie nieukontentowanie. W Senacie narobiła dnia 20 gazeta wielkiego hałasu, w którey Redaktor mowi o planie konstytucyinym, iż podobnym iest do francuzkiey konstytucyi roku 1793 którą Jakubini sklecili, a o Senacie powiada, iż w samey rzeczy zawiera w sobie Jakubinow.

Austryacy podstąpili z potęgą aż pod gorę S. Bernarda, ich iedna dywizya wkroczyła nawet do Wallii, gdzie za ich przybyciem zaraz lud porwał się do oręża. Znayduiące się tu woyska, ruszyły wczoray do tey okolicy.

z Bazylei d. 21. Kwiet.

Z przyczyny nieszczęśliwych ostatnich zdarzeń we Włoszech plan Buonaparta ułożony na przyszłą kampanią nie udał się, iak głoszą. Armia Reńska ma się cofnąć za rzekę Aar, i opuścić małe kantony, oraz doliny Renu. Cała głowna kwatera generała Moreau, przeniesioną została do Kolmaru, armia rezerwowa i głowna kwatera generała Berthier idą do Besançon. Dziś słychać, iż wydano iuż rozkaz, aby cała rezerwowa armia maszerowała z pośpiechem do Walencyi na pomoc rozproszoney i przeciętey armii Masseny. Także Augereau ma bydź odwołany z Hollandyi do armii rezerwowey, nad którą ma obiąć kommendę, ponieważ Berthier dowodzić będzie armii Masseny. Lecourbe stanąć ma z dwiema dywizyami w departamencie Montblanc.

z Hagi d. 18. Kwiet.

Nasz rząd otrzymał listy z Anglii datowane dnia 2. t. m. z tą wiadomością, iż flota angielska, która z Anglii wypłynęła, przymuszoną była przez burzą powrocić do angielskich portow. Nawałność uszkodziła bardzo wiele okrętow.

z Genui d. 1. Kwiet.

Lubo wały mieyskie opatrzone są liczną artyleryą, i przyległe twierdze oraz wzgorki iak naylepiey są uzbroione, z tym wszystkim większość mieszkańcow wygląda z upragnieniem odmiany rzeczy; szlachta i xięża dla tego, ponieważ zawsze byli nieprzyiaciołmi teraźnieyszego rządu, kupcy dla tego, iż prawie cały handel ich iest wstrzymany, a lud, że z handlem ustała iego praca i iego zarobek. Mała liczba ludzi przeciwnego zdania złączyła się z generałem Masseną, który w woiennych interessach bardzo iest czynnym i nawet sam zatrudniał się rządem, ponieważ wiele osob, którym podczas ostatniey odmiany, władzę publiczną powierzono, bardzo mało okazuie talentow. Przydaymy do tego drogość, na którą lud bardzo sarka, i która dla obyczayności mieszkańcow bardzo szkodliwe pociągnęła skutki.

O zdarzeniach w okoliey Fontana Buona bardzo mało mogliśmy się dowiedzieć, widzieliśmy tylko ranionych. Tyle iednak pewno iest, iż żołnierz francuzki mężnie tam

walczył, okazuiąc iak naywiększą odwagę, i cierpliwość: i tak n. p. ieden korpus będący w ustawiczney potyczce i nie otrzymawszy dawno żadnego żołdu, nie miał raz przez 36 godzin żadney żywności na swoy posiłek, z tym wszystkim nie przestał dopełniać swoiey powinności.

z Liworno d. 11. Kwiet.

Przybył tu transport woysk francuzkich z Egyptu, które rozkwaterowano w lazarecie dla odprawienia kwarantany.

z Medyolanu d. 19. Kwiet.

Dnia 15. 7000 Francuzow podstąpiło pod Sassello, lecz odpartymi zostali, kolumna z 3000 ludzi otoczoną została w okolicy Orba, i w tym momencie dowiaduiemy się, że złożyła broń. Wieśniacy okolicy Bissagno i Pollicevera przykładaią się dzielnie do oblężenia Genui. Cytadella Sawony poddała się dnia 16. przez kapitulacyą.

Od brzegow niższego Renu dnia 20. Kwietnia.

Rozmaite dywizye piechoty udawszy się do brzegow hollenderskich, maszeruią znowu z tamtąd do Renu. Woyska w Belgium, których tam iest mała liczba, odebrały rozkaz, aby były gotowe do marszu. Niektóre dywizye maszeruiące do Hollandyi przez Bruxellią, odebrały nagły rozkaz, aby się wstrzymały. Rozumiemy, iż powrocą do zachodnich departamentow, gdzie ich przytomność zdaie się bydź koniecznie potrzebną, z przyczyny nadzwyczaynych przysposobień angielskich do tayney wyprawy.

z Offenburg d. 22. Kwiet.

General Moreau udał się z Strażburga do Landawy. Wiemy zapewne, iż Buonaparte wydał mu rozkaz, aby wkroczył iak nayprędzey do Szwabii, i przeszkodził generałowi Kray posiłkować generała Melas. Lecz z drugiey strony głoszą, iż Moreau nie śmie ieszcze rozpocząć obrotow woiennych, gdyż taki iest stan iego armii. Mamy się iednak na ostrożności i gotowi iesteśmy przywitać nieprzyiaciela, iak należy.

z Offenburga d. 25. Kwiet.

Dziś w nocy o godzinie 2, przeprawili się Francuzi przez Ren. Na lewym skrzydle zaszły o godzinie 11. utarczki, nie wiele iednak znaczące. Austryackie forpoczty stoią ieszcze w Marlen i Ekartsweir, na prawym skrzydle stoią Francuzi pod Bishen, a środek ich armii stoi w Land. Mowią, że liczba Francuzow przeprawionych przez Ren wynosi do 20,000 ludzi.

z Renchen d. 26. Kwiet.

Podczas przeprawy Francuzow przez Ren pod Kehl, regiment huzarow Blankensteina ucierpiał bardzo wiele. Jeden rotmistrz został zabity, drugi utracił nogę, a 30 oficyerow, i 50 prostych żołnierzy zostali ranionymi. Ten sam regiment wyciął w pień 3. kompanie woysk liniowych nieprzyiacielskich bez pardonu. Dziś przyprowadzono tu iednego francuzkiego kapitana i 45 prostych żołnierzy zabranych w niewolą przez milicyą. Nie długo potém przyprowadzono znowu 47, wszyscy ranieni są bardzo ciosami pałaszow. Pospolite ruszenie, nawet kobiety i dzieci wieśniakow są wszędzie bardzo czynne.

z Austryi d. 8. Kwiet.

General Massena odpartym będąc przez generała Melas do Genui, żądał kapitulacyi pod warunkiem wolnego wymaszerowania z Genui. Lecz ponieważ wiemy, iż iego armia bardzo iest osłabiona, i brakuie iey żywności, przeto Feldmarszałek Melas nie chce słyszeć o żadney kapitulacyi, gdyż spodziewa się, że głod przymusi wkrotce nieprzyiaciela do poddania się bez wszelkiego warunku.

z Wiednia d. 30. Kwiet.

Podług dzisieyszey gazety nadworney,

generał Melas donioſł z głowney kwatery w Voltri dnia 19. t. m. o dalszych szczęśliwych obrotach woiennych w okolicach Genui. Nieprzyiaciel cofnął ſię po oſtatnich attakach pod Armetta, dokąd był uciekł dnia 17. Dnia 18. przybył generał Ott z 6 batalionami do Dente del Fajale, a podpołkownik Richter otworzył kommunikacyą z regimentem Stuart na tey samey gorze.

Generał Melas poczyniwszy wszyſtkie przysposobienia, kazał attakować w 3 kolumny nieprzyiaciela zgromadzonego pod Cabane di Voltri. Wspomnione kolumny zoſtały szczęśliwe w swych wypadkach. Nieprzyiaciel nie tylko wypędzony zoſtał z wszyſtkich ſtanowiſk, lecz muſiał nawet uciec w nieporządku do miaſta Genui: wszyſtkie woyſka zgromadzone pod nieprzyiacielſkim generałem Masseną tym ściśley otoczone zoſtały w mieście Genui, gdyż także generał Hohenzollern swoie forpoczty aż pod St. Pietro d'Arena podsunął.

Dalsze raporta datowane w Sestri di Ponente dnia 21. i 22. donoszą, iż nieprzyiaciel po potyczce pod Voltri, opuścił także ſtanowiſko Sestri, uciekłszy do Genui.

Generał Melas rozłożył armią około Genui w naſtępuiącym sposobie: Generał Gottesheim ſtoi na gorze Fascio, generał Hohenzollern na gorze Durazzo, generał Ott obsadził tył gory Madona della Guardia, a brygardy Stiekera Webera i Bussy obsadziły wzgorki rościągaiące ſię aż do morza powyżey Sestri. Forpoczty rozciągaią ſię z iedney ſtrony aż do Cornegliano i St. Pietro d'Arena, a z drugiey aż do Bisango.

Generał Melas wyſłał brygardę generała St. Julien dla wzmocnienia korpusu trzymaiącego w oblężeniu Sawonę, a brygardy Brentano i Bellegard wyſłał do gory St. Giacomo na pomoc generałowi Elsnitz. Dnia 19. attakował nieprzyiaciel w 7000 ludzi w 3 kolumny generała Elsnitz, przed przybyciem ieszcze wyſłaney mu na pomoc dywizyi. Niepodobno opisać zaciętości i rospaczy nieprzyiaciela, chcącego koniecznie wesprzeć swoich współbraci pod Genuą; ale doświadczona ſtateczność naszych wóyſk oparła ſię wszyſtkim tym uſiłowaniom nieprzyiacielſkim; utrzymano ſię przy ſtanowiſku, ścigano porażonego nieprzyiaciela aż za Costę, i zabrano przy tey okoliczności wiele niewolnikow, których właściwa liczba przy odeyściu kuryera nie mogła bydź ieszcze wiadoma. Generał Elsnitz otrzymał iuż wspomnione poſiłki, i ieſt teraz wſtanie oparcia ſię dalszym zamiarom nieprzyiaciela.

Donieſiony będzie poźniey obszerny raport o decyduiącey potyczce pod Voltri, o ſtracie nieprzyiaciela, która z naszey ſtrony nie ieſt znaczna, iak generał Melas nadmienia, tudzież o znakach zwycięſkich; liczbie armat i niewolnikow zabranych przy tey okoliczności nieprzyiacielowi.

z Warszawy d. 5. Maia.

Dziś ciągniono tu po 131. raz numery trzeciey Krolewſko Pruſkiey loteryi liczbowey, na rzecz inwalidow i wdow, tudzież ku zapomożeniu szkoł i szpitalow. Numery wyciągnione są naſtępuiące: 13. 14. 50. 61. 86.

Rozmaite Wiadomości.

Donoszą z Paryża przez Hollandyą, iż liczny hiszpańſki korpus maszeruie przeciw Portugalii. — Podług donieſień z Ratyzbony, pisma ściągaiące ſię do hiſtoryi zaboyſtwa posłow francuzkich popełnionego pod Rastadt, o którey wcale zapomniono, wychodzą z druku. — Elektor Kolońſki udał ſię do Wiednia. — Papież nie przyiął od Cesarza 30,000 dukatow, z tey przyczy-

ny, iż ten Monarcha oprocz tego wydaie bardzo wielkie summy dla dobrey sprawy kościoła. — Pewna Paryzka dama popisuiąca ſię szczególniey lekkim nader ubiorem, otrzymała nie dawno wśrod liczney kompanii, która ſię właśnie wtenczas do niey zeszła, wyborną szkatułeczkę z złotym kluczykiem i z napisem: „Ubior dla Jmć Pani . . . .” Dama nie wątpiąc, iż ieden z iey wielbicielow przesłał iey małą galanteryikę, otwiera szkatułkę w przytomności całey kompanii, i zadziwiła ſię, gdy w niey tylko liſtek winny znalazła. — Generał Dumouriez powrocił z Roſſyi do niższey Saxonii. — Donoszą z Frankfurtu, iż generał Mack wyiechał z Paryża bez wiedzy rządu, i że wyſłano za nim kuryera, który dopiero w 24 godzin ponim do Moguncyi przybył, gdy tymczasem generał Mack iuż ſię był do Niemiec pod cudzym imieniem przeprawił. — Hrabia Viomennille, kommendant woyſk moſkiewſkich w Anglii, odwołany zoſtał przez Pawła I. do Kurlandyi, dla obięcia kommendy nad garnizonami tey prowincyi. — Głoszą, iż Baszy Belgradzkiemu przyrzekła Porta godność Wielkiego Wezyra, ieżeliby mu ſię udało pokonać Basmana Oglu, który dał pardon wszyſtkim rozboynikom, buntownikom, i wypędzonym z kraiu, oraz zaciągał ich do swego woyſka. Basza Macedonii zdaie ſię mieć chęć wspieranie zamiarow Basmana Oglu. — Imperator roſſyiſki wynioſł wielu zaſłużonych kupcow w Peterzburgu i Moskwie do godności konsyliarzow handlowych. — Nie dawno znieſiono do Wiednia liczne i ważne zaſkarżenia przeciw poſtępkom korpusu Kondeusza. — Król Szwedzki ogłoſił amneſtyą pod czas koronacyi dla dyzerterow i innych winowaycow, wyłączywszy iednak od tego naſtępuiące wyſtępki: złorzeczenie Bogu, odſtąpienie nauki ewangeliczney, zdradę, zaboyſtwo, złodzieyſtwo, i oszukańſtwo ſkarbu albo banku narodowego. — Gazeta Frankfurtska donosząc o przybyciu Xiążęcia Suwarow do Peterzburga, dodaie, iż wspomniony Xiąże przyiętym zoſtał od Imperatora w naygrzeczniejszym sposobie.

Obwieszczenie. Dnia 1. Czerwca r. b. założą regimenta i bataliony do tuteyszey rewii wyznaczone za Głowną oboz, w ktorym aż do 7. ſtać będą. Publiczności produktami handluiącey niniejszym obwieszczeniem to do wiadomości ſię podaie, i wzywa ſię takowa do opatrzenia w przeciągu tego czasu w wszelkie żywności obozu tego. W Poznaniu dnia 28. Kwietnia roku 1800.

Magiſtrat JK. Mci Pruſſ-Połud.

Do sprzedania. Sąd JK. Mci Pruſſ-Południowych miaſta Poznania czyni każdemu wiadomo, iż dobra tu w Poznaniu na Butelſkiey ulicy pod Nrem 197 leżące, Mikołaiowi Koperſkiemu ſzlosarzowi tuteyszemu przynależące, ſkładaiące ſię z iednego murowanego domu przodkowego, i dwoch spuſtoszonych tylnych budynkow, podług urzędowney taxy, ktorą w naszey regiſtraturze widzieć można, na 805 talerow ocenione, na terminach dnia 20. mieſiąca Czerwca, dnia 22. Lipca, i dnia 25. Sierpnia o godzinie 10. przed południem a. c., z ktorych oſtatni zawity na ratuszu tuteyszym przed JP. aſſeſſorem Bolz na żądanie magiſtratu tuteyszego dla niedoſtarczaiącey reparacyi naywięcey daiącemu za gotową zapłatę w grubey monecie publicznie sprzedane bydź maią, wszyscy więc maiący ochotę kupna i będący zdatnemi poſiadania wzywaią ſię, aby na powyższych terminach ſtanęli, a naywięcey daiący na oſtatnim terminie spodziewać ſię ma, gdy iednak obowiąże ſię, też dobra wyreperować, iż iemu takowe po naſtąpioney approbacyi za gotową zapłatę przysądzone będą. W Poznaniu dnia 16. Kwietnia roku 1800.

Do sądu mieyſkiego wyznaczeni Dyrektor i Aſſeſſorowie.

Uwiadomienie. Bracia Rappowie handluiący kopersztychami, przybyli tu z rozmaitemi gatunkami naypięknieyszych i naynowszych kopersztychow z Londynu, i polecaią ſię niemi publiczności.

Aukcya. Dnia 15. przyszłego mieſiąca przed południem o godzinie 11. przed tuteyszym ratuszem ma bydź para koni cugowych więcey daiące-

mu za gotową zaraz zapłatą w grubey monecie przez licitacyą sprzedana. Maiącym ochotę kupna ninieyszym do wiadomości się podaie. W Poznaniu dnia 29. Kwietnia roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruss-Połud.

Do zadzierzawienia. Dobra Gościonow, Reżawy, Kokosy, Bezkow, Tambce, Tuycia w woiewodztwie Sieradzkim położone, na następuący Ś. Jan są do zadzierzawienia. Żądaiący teyże dzierzawy ma czas zgłoszenia do dnia 10. Czerwca roku teraźnieyszego u Jmć Pana Justyc amtmana Tiechertz w Sieradzu.

List Gończy.

Przy pożarze dnia 3. tego miesiąca w mieście Warcie, złapano kilku z tych, ktorzy ogień założyli, ktorzy nie tylko do tey czynności przyznali się, ale też i więcey współuczestnikow swoich wydali. W Summarycznie wyprowadzonych inkwizycyach, podali ieszcze następuiące osoby iako współuczestnikow, którzy ienakowo uciekli i według wszelkiego podobieństwa ku Warszawy się udali, iako to:

1) Pewny Krystyan, iak powiadał z Czech rodem, lat 50 maiący, włosow czarnych ustrzyżonych, z długą czarną brodą iak żyd, średniego wzrostu, po niemiecku i po czesku mowiący, ale nie po polsku. W tenczas gdy uciekł miał na sobie niebieską płocienkę z czerwonymi wyłogami i okrągły kapelusz. Dawniey był żołnierzem austryackim i zdaie się bydź dowodzcą tych, ktorzy uciekli.

2) Pewny Woit, z Szląska rodem, może 5 calow wysoki, lat 22 maiący, silny, brunatnych włosow, z taką gęsto-zarosłą brodą. W tenczas gdy uciekł miał płocienkę białą, stare trzewiki i czapkę granatową.

3) Pewny Wacław, z Szląska rodem, 30 i kilka lat maiący, niskiego wzrostu, czarnych włosow i wąsow, brodę zaś ogoloną maiący. Uciekaiąc miał płocienkę niebiesko-łataną, boty i stary okrągły kapelusz, i umiał po polsku i po niemiecku.

4) Pewny Marcin, z Polski rodem, 20 i kilka lat maiący, może 4 cale wysoki, suchorławy, włosow czerwonawych, takiż brody długo zarosłey, mowi tylko po polsku. Uciekaiąc miał płocienkę niebieską ieszcze dobrą, nowe boty, i czapkę starą czerwoną.

5) Pewny Jan, z Polski rodem, niskiego wzrostu, lat 20 maiący, włosow czarnych, z ogoloną brodą. Mowi dobrze po polsku a bardzo mało po niemiecku. Uciekaiąc miał płocienkę białą podartą, stare trzewiki i starą niebieską czapkę.

6) Pewny Andrzey, z Szląska rodem, 20 i kilka lat maiący, 5 calow wysoki, włosow iasnych z harcopem, miał też wąsy, a brodę ogoloną. Był dawniey żołnierzem Saskim, po niemiecku tylko umie. Uciekaiąc miał płocienkę białą, czarne kamasze, i kapelusz troygraniasty.

7) Pewny Jakub, z Polski rodem, lat może 60 maiący, niskiego ale przysadzistego wzrostu. Włosow czarnych, z takąż brodą długo zarosłą, mowi po niemiecku, po polsku i po czesku. Uciekaiąc miał płocienkę starą podartą i czapkę brunatną starą.

Oprocz tych złoczyńcow podani ieszcze są, za współuczestnikow:

8) Żyd Moyżesz może lat 26 maiący, z Uiazdu rodem, średniego wzrostu, czarnych włosow i małey takieyże brody; uciekaiąc miał Suknią niebieską trochę podartą i czapkę lisią z wierzchem z czarnego manszesteru.

9) Żyd Jcyk z Dobry lat może 20 maiący niskiego wzrostu, czarnych włosow i brody, uciekaiąc miał Suknią niebieską. Ci dway ostatni nie poszli razem z siedmiu powyżey wyrażonymi do Warszawy, lecz się poźniey oddalili, i zapewne wrocili się do tych mieysc, zkąd są rodem.

Podaie się to więc resp. Zwierzchnościom mieyscowym i Sądom do wiadomości, przestrzegaiąc ich o tych złoczyncach. Jeżeliby ktoren z nich dał się gdzie postrzec, to donosi się ninieyszym listem, iż połapani iuż złoczyńcy, dla wyprowadzenia z nich inkwizycyi do Prześwietney Regencyi Kaliskiey oddani są, do ktorey też i złoczyńcy tutay wyrażeni będąc złapanemi oddani bydź powinni.

W Kaliszu dnia 7. Maia 1800.

JK. Mci Południowo-Pruska Woienna i Ekonomiczna Kamera.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.